

ԱՆԱՆՈՒՆ ԵՎ ԱՆԻԻՄՆ ԳԼԵԽԱՐՃԱԿՈՒՄՆԵՐԸ ԹԼԵՖ Է ՎԵՐՋ ԳՏՆԵՒՆ

Վեցին ամխանելու մեր զարդիքին մէջ սկսած ցոյի անսուրագիր գրութիններ հայ անհանելու կամ կազմակերպութիններու դէմ: Զամանակաշրջան ունետ մէկը շրասուրեց այդ արհանակի գրութիններու բաժնի ցշակներ:

Լու Աթելեսով լոյս տեսող «Կալիֆորնիա կուրիե» Խայթական անզիւտաս շարարարերի հրատարակիչ Նարոք Սառներանն իր բերում վեցին տոյել է հետեւալ հոդվածը, ուն իր վեցին համարում արտասղել է անզիւտից մեկ ուրիշ շարարարեր՝ ԱՄՆ պատուարեր՝ Արմինիսին միջոց Սփեռքըցրուրը: Հոդվածի հեղինակը հայ մաս է սկսած իր գործուան անձնար բարգանելի և հրատարակության առաջարկան ինքն «Ազգին»: Են ճիշտ է վարելիք: Բայց ո՛ւնա՛ն ինչ ու առաջարկան է աշխատանքուայ, առանձնական է ինու մեր մասին:

Հայիշանութեան հայեր պրկուած նամակ մը. «Տասիոն հայ մը» տպացրեամբ. ծանր մելադրանքնեւ կ'ըն բաժառասիճան կրեականի մը դէք. առանց ներկայացնելու շիս մը փաս:

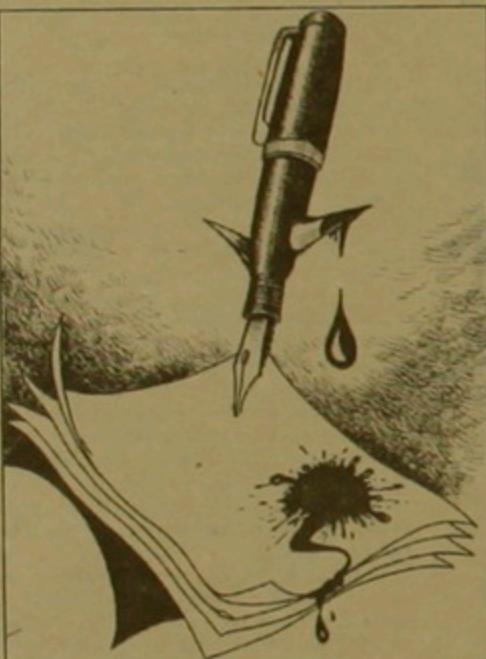
Բազմարի անձեռ դրսուած տիւ ճանակ մը. «Ննիկոյ հայ մը» ստուգրութեամբ, նեազ ակնակուրիններ կ'ըն հայ լրագրուի մը անձնական կեանին մասին:

Այս անարդ գորիսներու զան-
դը ինչողէ ս ովհի կարենան իմ-
զիննին դաշտակի ճնան զա-
նդիկ անանոն և անցլն խօժակո-
ւուեն:

Ես նենադասելու իրաւունքին զվացած է:
Սակայն անոնք, որոնք կողման
նենադասել, բացորինը ոլք է ու
աննան իրենց անոնք ստրագելու:
Անոնք գրողը իր ինքնորինը
յայնենթղի կրնայ դաշտան աւ
րոիդի: Բայց այս ևս իր դրական
կողմն ունի: Գրողը դարձադրուած
ոյիսի զգայ անհինն՝ գրաւուորին
ներ խուսափելու:

Սեղադրանի մեծ ճարպ կ'ուրաց
մեր համայնքի այս անձնութեան, որուն
մեծ հաճոյով կը կարդան այս
զայրակիցուցիչ բանքասանները
ինչ որ կը խաջակեր այս զիմանշա
տը յիմաները և ամփոփակա զայր
զիրածները՝ Դժբախտաբար ունեն
մեկը քառ միակ չ գրած դաշտա
պատճենը համար այս անանոնց
որոշակ որին:

Առաջին գրքում պատկերված է առաջին հայութեան պատմութեան առաջին համարը:

զողիներ, Խայկական թերթեր ուժի
չ Խամարակեն այն յօդածներ
կամ նախակներ, որմեն անսուր-
գիր են, կը կրեն միայն սկզբանա-
ուն, կամ ծածկանուններ:

Ընթեղողները իրաւասորին նուին իմանալու այլ զարգախաները՝ առաջայտումներու առենները՝ քոյլ կը փախնայ իւ անոնց բացայատել, ուժն ան ոյլէ չէ օճ. Առ է տականը որ աղին

կեան զիստուր թերթերու
մեջ չէ տեսներ անսուրա-
գիր նամակներ կամ
կարծիքի սինակեր:

Աւիշ վաս գործեալա
ձև մը ևս բնիանուա
ցած յարձակումն է որ
որ կիլեականներու կատ
կազմակերպութեան մը
բոլոր անդամներուն դժմ
եր գործ կը ճանդէ
միայն մէկ անհաս հնա
դասել: Բայց տանի ու
գործ չի գիտեր և կատ
ենքակային անոնք ասո
ելիորդն կասկածի առկ կը
ու խմբաւորման բոլոր ան

ալի հանար, անդատասութիւն ովելի ըլլայ գրել, բարական մը, ուսուցիչ մը, ենթաճարտոյ կամ անօրէն զու

բականները, ուստիշները, և այլ
կասկածելի կր դառնան: Եթէ գոր
դը կրնայ առացցել իր մնացա-
րանները, այն ատեն յանցաւախ-
անունը ոլքէ և հօմիք, որովսզի այ-
խճրակին բռյու անդամները չգ-
ղարսումին:

Յուլիս 1-ին «Արմինիքն Ուիլուրը» թերթ խմբագրական մը հրատասրակեց, որ կը դարտինակէտ հետեւիալ նախապատրիմնը «... Լու Անջելյանի մէջ կան որու եկեղեցական խմբակներ, անհանե՞ն և կամ իսկ հայ թորերու հրատավակիչներ, որոնց կարելի է զնել մի բանի հազար դրամով, կատարելու հանար որեւէ արար, որ իրենցմէ կը դահսնցին»: Ին կարծիմով, նախընթեկի տիփի ըլլար, որ խմբագրի զնցէր այս նախապատրիմնը, նախապատրիմնը առաջ է գալիք առաջ առաջ առաջ առաջ:

ասն եր խմբագրականին վերապիրը «Հայաստան գերիշւան եկիր մըն է» և ու ունել կառ չոնել վերյիշւան ճախաղաստրեան հետ:

Այս ծանով, խանի որ խմբագրը չի սահմանեցր յատուկ անոն նոր քննցողի մայիս մէջ կատածի կ'ներարկէ Լու Անցելարի խոր և կեղեցական խօսքները, անհաներ և հայկական թերթերը, որոնց

«կարեի է մի խանի հազար դրա
րով զին կատարելու համար ունեն
արար...»¹⁰

Ես կը հարաւամ, որ դրական քեցորդիթիւններով է որ ոլիսի կարևորագույն բարեկարգ մեր քեցորդիթիւնները և բարձրացնել մեր հաճայնին շափանիթերը։ Սակայն այս չնե՞լ կրնար յազարծել, եթե շարտնակեն անանոն, ընթանանցած և շաղացոցած ցեխուրծակլուներ կատարել։ Բայցիմ ջորին ինչ եւն խան ալ շրավիմ։

ՑԱՐՈՒԹՅԱ ԱՊԱՌԻՆԵԱՄ
Լու Անգելրո

ՅԱՐԱՅԻ ԱՎԱՐԵՑՅԱՆ

スルガウトロゴウトシ

Բնա՛սեսեսությունը մասնաւածության հիմքն է

Տաղեմ զյուղանետառյունը ի վիճակի և բավարակ ներփակ ուկան համարաւայսան նըլեռով։ Պարզաբնա ուղիա ուղիս այդինքն նեպանու գյուրյուն չենի։ Ներկա յուն եւեանից և մասամբ Գյու Ռիից ու Կանածուից զայտ, հանրա դիւսուրյան այլ բնակավայրեւ (ու կայտկան հարաքառյունների և սանկյան ներքո) ստրադոնեւ չեն Ներկայուն գյուր կարու և ապա լուսկ բարձրին զյուղը եւում։ Խալ բաղաւային բնակավայրեւը ունեա արտարան շնու ասամբ զյուդ։ Երբ ճնին գրծուն ապրաւույսնարեւա կան համալիր փուզված և, դրա նոյն իսկ երաշխավուելով բնամատ ստրյան մուտք հանրապետուրյան մէջ։

Նախովնուն, եր հանրայետք
քամը նի ամբողջական ազգակա-
ռութեանքական համալիր Եր. Գր-
ատածիր (Խնձելով բնակլիման կան,
ովհիմային և այլ առանձնահակուրդաններից) բաժանված
է եղել խուռա զուգասեննասկան շ-
ջանների, որոնք մասնացրեացիլա-
կին այս կամ այն մըերի արշա-
տրյամբ (Ծիրակ հացահատիկ), Ա-
րաւայսան զուգավորյամբ, Եր-
սի արևելք այճեզրուրյամբ, Խա-
րբուզուրյամբ, բանցարուսա-
նային և նմանայրյամբ, Սեւանա թ-
ափազան կարտոֆիլի, Կարտոպ-
ուրյամբ, Խառնու սեմբու-

կարնառու եւ ճաման անասնապահություն և այլն։ Այսու արդեն կառավագաճային փոխառությունները և հոգի օնիփականությունները եւ ժամանով ճնաբար բաժանում են շահուացածական պատճենները և այլ առաջարկագործությունները։

մաւակի նաեւ ոչ ճամանագիտացիվա կոլյստառներ կարտափիյ. կադամ և այնք Այստիստի. Արարայա դաւտավայր ներկայանս «ուսւ թի» և հանրութեառքյան տոկա շիանդութեալով ունել մրցակցու թյան (միայն տանօղութային ծախ ունեն արդեն անհնար են դարձնու մրցակցությունը Սոյնթերյանի և Արտասահ ուստի միան):

Ստեղծված իրավաճակի իմբու
թնկած և Խաղաղային բնակչություն
իրականաց ոչ ադրխիսին լինելու
հանգանակը («Ազգն» արդեն ան-
բարձրածել և այդ խնդրին), այլ փա-
ռական ուժիկային բազակայուրյուն-
գերազանցած խաղաղներից սկզբա-

նախորդող արտապարպ և այլն:
Նկատենք, որ ըստամեսորյան
այն իմբն էր, որի վրա միջնադա-
րման ձևավորին է թվադաշտա-
մասնավաճառքայինը: Այսու արդյուն-
«միջնամասնավաճառքային» ստեղծա-
մասումը նկատելի է նաև մագանու-
Այս դրավագյուղ Հայաստանի քա-
մանումը 10 նազերի (Մյունի-
Վայ, Արտաս, Արագածոնք, Կ-
տայ, Գեղարքունիք, Շիրակ, Ուժի-
Գոգարք, Երևան) անունները
ունեն է, սակայն արդարացված կ-
նի տոկ այն դեպքում, եթե մարզ-
ման ստեղծման ժամանակականութեան-
ու վերամասնական արտապարպութեան
ժամանակ համար իմբնի վրա արդյուն-
ամանութեան առաջարկութեան առաջարկութեան առաջարկութեան

